

9. Hreppsnefndarstörf á Eyrarbakka.

4 blöð qto.

Prentað í Austan tímanum III -
bls. 168-172. Ríki, 1952.

Gignum heppisins, stældum y fátölisa framferi var stétt þannig, að Gyrdabálta heppisins
hlaut 1/3 af þessum en Stóðis eptur heppisins 2/3. Hættipannistinn voru um 140000. Selstu báðir
dílji vel úd stéttlingu þessa y var nú allt úd Kyrrum Kyrrum.

En í Gyrdum apríl mánuði 1898 brá y mér til Reykjavíkur y varð þeim sau ferdastíðan
anstur, sér. Ólafí Helgasyni y J. Víllum. Þentum úd í mikilli súg y d d í fjallinu
y voru 3/4 tínu. Úd brjóta st y firi fíad úd heitana sau úd tíðum.

Sýstunfundur Áinu es sýtu stóð fíá y firi í Gyrdabálta, y er anstur kom, barst mér 14000
firi 77 Gyrdabálta gnum til sýstunfundarinnar fyrir fíad, úd hafa bótis lög í fíá lund, úd
láta gjaldkera hafa ofur litla fjótkum af heppisfíá fyrir íni kærinu sína.

Var y fíá, er anstur kom kalláður í fund sýstunfundarinnar til þess, úd væm 14000
y veija máð mitt. Því minna, úd þetta voru 12 apríl. Sýstunfundurinn fella þann í stund
í máðinu, úd komu stýkdi úd augu höfð, þar íni heppisins fíá get saund, úd komu máð
sýðfiri y fleiri þessu búa heppi samfylltu þessa í d stófum.

Úd fíá úd máð áður til þess, úd y reyndi úd áttum laffilgnum áttum, úd losna
ú heppisins fundarinnar y fótst máð fíad úd fíá máð, úd ú máð blúta ú fundarinnar sau-
fíá fíá fyrir fíá y til þess, úd máð blúta fangist, úd y gílfur úd gíáde áttum máð fíá.

Sumari 1897 kom eppi þungu máð fíá. Síni Ánu sýni roska máð, er þar var þí: til kærinu
Síni Þjórnsson (Þjórnarþing) haldsveitum máð y ómági heppisins. Áttum fíá enginn til
þess úd fara vesalíngi þessum máð komu, y varð y úd gnum fíad í þann máð, úd y lét
máð hans kærinu máð úni úni glugga (er gnum úd var íni máð) svo úd hann geti úd
komu ú kærinu sínu. Stíðingur sýðfíngisins áttum úd íni kærinu máð. Síni
Þjórnsson fluttist svo úd Rangarni y þar áttum hann máð af áttum máð áttum.

Því þetta léti komu þessu máð Rangarni. Því fyrir ótíðlyðlega fram komu úd komu
hans fíá. Máð úd komu fíá máð y var máð sau seltáður um 20 kærinu fyrir Rangarni
áttum. Úd fíá máð fíá hann til Hofu áttum. Máð áttum úd vesalíngi máð máð
fíá fíá, úd y hafi stútt áttum, úd úd var hann stútt komu of áttum!

Þessi er mannaost að vanda, að niðri hendi sé von frá þessu einu árs stjórna-
 tímabili mínu, enda heyrði ég ekki til þess að afla mér niðri hendi einu seldu fyrir þau
 störf, en ég vandi mig viljuga vandi að minna af hendi, svo vandi mig og óáreiðugur,
 að ég sat me hvent bethifori sem gafst, eins og áður er sagt, að losna und þad og
 þad lá und, að ég vildi heldur taka ráðum Sigurðar systam. Olafssonar um að fara
 frá Eyraðaballi, af og ekki að gefa lasu að frá þessu störfi. Þad þad í hendi me
 sex ára stéid. Annathvert ydi ég á gætt, eftir því sem lögin seydin. Þann og þá
 einhverju smugu í lögunum frá 1869, benti þannu í hana og taldi þannu líkleg
 að smugu þessa gæti ég notað, af öf þenji samþykki undanfudan minnar til þess, að
 fara úr nefndinni, en þad taldi syðri undanvinnu hærða í líkleg að mér áttuadeis
 að þá, ein þann vopna þess, að þad gæfi áðannu forðemi til þess að fara þinn sama
 á lögin. Þetta lejóst ég ekki und, að meðal þess dæmum minis athugandi, of þess svo
 um þad mat, sem áður seydin, að ég slapp und þad.
 Með var starfist andstótt mig; ein þann þátti meir hark, að vanda að stjórna þad þad
 aða jafnvel siáda mostu me þad, sem oddviti; að þad þessum frá þad undir Eyraðaballi,
 margu þannu fadin og meir hark meir þannu sína vori þannu meir völdi og flættu
 fá þad flættu og austur á sína solet, samkvæmt marg. í þad þad þessum þannu þannu,
 vopna þess einu, að þad und meir að gættu þad þad þessum þad þad þannu þannu
 til þannu dráttar me þad
 þetta vandi meir samkvæmt svo að vori: Þad
 að þannu, et þad: að gættu og vitinu og þannu þannu þannu þannu, enda í þannu þannu
 Eyraðaballi og síðan til Reykjavíkur, en þad andstótt þannu, í þannu þannu, þad þannu
 og sáddu líflogu. Þad þannu þannu þannu þannu, efni þannu þannu, sem vandi
 vandi þannu og var þannu í þannu, meir þannu andstótt þad, þad þad meir minni. Hver vandi
 meir þessu í þad meir þannu og þannu þannu þannu, að vori þannu svo meir einu stadi
 í annu, sá vandi, þad vandi þannu þannu þannu þannu þannu. Þad þad þad þad þad
 einu, en þad síðan en aðri solet þad; en þad vildi ég rípi að endur þad þad. En
 lögin þad þad og stípuðu jafnvel svo þad, að gættu stípuðu, af þad þad vori.

Þótt Formidur einhverrar nefndar, félagskappar eða stjórnan eigi vitanlega alls
 eigi meiri söls í framkvæmdum þeim en helmar eru, en því nefndarinnu eða
 stjórnum, þá helfi ég því að of hefði mig í það gæð þess ótal dæmi, að almen-
 ningur stóð sökinu ofkast undir formanninum einum, eins og vörð hann ein áður um
 þá sem gjóð er. Þelti ég þent í þetta í sambandi við störf mín í Sjálfstjórnslögi
 Reykjavíkur, Þannig veldur nefndinni o.fl. með helfi ég þent í það annars staðar.
 Þessum helfi þvi kemur mér of sýnt mér það, að tryggja réttid þess, að
 helma ein á einhverjum niðurstöðum manni einum, en það, að studda að því svo
 sem umst er, á þessa hönnu í einhverja þá stöðu, og helld formanns stöðu,
 þessu hann vill eigi sjálfur taka á hendur og það eru síðar þótt hann á því að
 vinnu frá allt sin velt með alind og af samvirkunum. Þil þess að afl. þer óvinsældu,
 sem vitanlega er þó einstak manns marknið eða tilgangur, en það, að vera sjálfstæðu
 í vörum sínum og athöfnum og hvíla hvergi frá samföringum sínum í vel atþyngdu máli.
 Þá helma ein ávallt og það stundum grimmilega í láta að þessu máli fyrir
 sig, þvi eigi er ávallt á vito, hvort tilgang þess hafa í huga, úð hversu flögghyggju
 þess eru of steymsomur í það sem þið er eða varast.

Þetta einu árs starf mitt sem hefur þessu nefndar allvita, varð þó í gnisar og all-
 haldsáhrif þess mig: Eg kynntist mönnum og málafnum nikkis helma ein all,
 en oft varð í þess vandrifnum: Eg hefði haldid, að mannum væri þelti og gáfugi
 en nam varð í, málafnum eldi eins ill vider sigur vid á fast eða hrossall.
 Eg ni þvi einuig minnst þessu línabils dvi minnar, sem usar þess annars með
 þatþlátsemi.

Eins og áður er sagt, var samvinnu minn vid samnefndar manni minn, sem ni eru allri
 faldni frá, þvi á þjóðsaulogasta og þatþka í þessu ni ólennu fyrir allt-þó, allt.

[Handwritten signature]